

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

УДК 070.14/.16:179.1]-047.37(477)"202"

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.6.2/32>

Бурдега Т. В.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ОСОБЛИВОСТІ КОНСТРУКТИВНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ У НОВИНАХ

Щоденний потік інформації, особливо під час повномасштабного вторгнення росії до України, перенасичений негативними новинами та повідомленнями. Зріз та аналіз стрічки новин впродовж одного дня демонструє актуальність поставленої проблеми. У статті йдеться про особливості конструктивної журналістики, що визначається у її видах та жанрах. Розглянуто основні підходи та техніки для створення медіапродукту, використані у різних жанрах, що створює нову інформаційну реальність, виявляє певні соціальні проблеми, показує шляхи вирішення чи історії успіху. Особливу увагу звернено на види журналістики, які різняться від загальноприйнятих у конструктивній журналістиці (журналістика рішень, майбутнього, перспективи і відновних наративів) через призму різних підходів, які застосовують журналісти, розширюючи її види. Зокрема йдеться про адвокаційну журналістику, журналістику миру (конфліктно-чутлива) та позитивну журналістику. Зосереджено увагу також на жанри, які використовують журналісти, щоб презентувати матеріали у форматі конструктивної журналістики. Зокрема йдеться про сторітелінг, фоторепортаж, інтерв'ю та статтю.

Особливу увагу звернено також на те, що добова «норма» конструктивних повідомлень може різнитися залежно від форми і середовища сприйняття тих чи інших повідомлень та журналістських матеріалів.

У статті використано такі наукові методи дослідження: історичний, аналізу, синтезу, узагальнення, проблемно-тематичний, систематизації. Історіографія питання стала основою для практичного аналізу, що ґрунтувався на вивченні джерельної бази, зокрема новинних повідомлень впродовж доби на сайті «Української правди» (за 26 вересня 2025 року).

Результати дослідження допоможуть поглибити розуміння значення конструктивної журналістики, її видів та жанрів, в яких вона реалізовується. Стаття буде цінним джерелом інформації для науковців, зацікавлених у конструктивній журналістиці, а також для практиків медіагалузі.

Ключові слова: конструктивна журналістика, види, жанри, стрічка новин, медіа.

Постановка проблеми. Впродовж останнього десятиліття тема війни в Україні визначає проблемно-тематичний аспект новинного контенту. Сучасний медіаландшафт перенасичений повідомленнями негативного характеру, що здебільшого зосереджені на описі проблем та їхніх причинно-наслідкових зв'язків. Водночас актуалізується потреба зміни парадигми формування інформаційного порядку денного з акценту на проблеми до пошуку можливостей та шляхів вирішення. Конструктивна журналістика пропонує новий підхід до висвітлення соціально значущих тем. Вона не заперечує існування проблем, а, навпаки, передбачає глибоке занурення у їхню природу, аналіз причин, наслідків і потенційних варіантів подолання.

Такий підхід трансформує ракурс подачі інформації: крізь призму криз і викликів журналіст має змогу показати перспективу, розвиток і позитивні проєкції.

Поняття конструктивної журналістики зародилося у США ще у 1980-х роках, а свого подальшого розвитку набуло у 1990–2000-х рр. З появою цього напрямку виникла потреба в інституційному структуруванні знань і формуванні практичної бази для його реалізації. Однією з перших організацій, що системно розвивала цей підхід, стала Solutions Journalism Network, заснована у 2013 році американськими журналістами Д. Борнштейном, Т. Розенбергом та К. Мартіном. Мета організації полягала у створенні навчальної, методичної та практичної

платформи, яка б сприяла впровадженню журналістики рішень не лише в редакційній роботі, а й у навчальному процесі на факультетах журналістики.

Іншим важливим осередком розвитку конструктивного підходу став The Constructive Institute, заснований у 2017 році в Данії. Його місія полягає у популяризації конструктивної журналістики через створення професійного середовища для журналістів, яке сприяє обміну досвідом, участі у тренінгах, воркшопах та грантових програмах. Інститут став центром об'єднання різних напрямів конструктивної журналістики, включно із журналістикою рішень, журналістикою миру та ін.

В українському медіапросторі дискусія про необхідність запровадження принципів конструктивної журналістики триває впродовж принаймні останнього десятиліття. Війна в Україні зумовила особливу актуальність цього підходу, оскільки суспільство потребує не лише фіксації кризових явищ, а й висвітлення шляхів їхнього подолання. Після початку повномасштабного вторгнення росії у 2022 році питання створення збалансованих, конструктивних і рішених матеріалів набуло виняткової ваги. Запит на такий тип журналістики з боку українського суспільства є очевидним і постійно зростає, тому потреба у висвітленні новинних, аналітичних матеріалів з конструктивним підходом має безперечно актуальність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

В українському науковому середовищі питання конструктивної журналістики досі не набуло широкого й системного опрацювання, хоча останнім часом помітно зросла кількість окремих досліджень і публікацій, що стосуються цього напрямку. Опубліковані праці переважно зосереджені на теоретичних засадах, методологічних підходах та прикладних кейсах застосування елементів конструктивності в українських медіа.

З-поміж інших публікацій варто відзначити дослідження Я. Бакаєвич «Журналістика рішень у нових медіа: специфіка контенту та способів просування», в якому розглянуто специфіку контенту журналістики рішень у нових медіа та механізми просування таких матеріалів у соціальних мережах (зокрема в Instagram). У статті висвітлено роль мультимедійних засобів у формуванні «конструктивного» нарративу та демонструє, як візуальні формати сприяють залученню аудиторії до обговорення рішень соціальних проблем.

Аналіз ознак конструктивної журналістики в українських ЗМІ здійснювала А. Житнікова (у статтях «Ознаки конструктивної журналістики

в українських ЗМІ», «Комунікаційний потенціал журналістики рішень в Україні», «Правозахисні питання у фокусі конструктивної журналістики»), яка виділяє ключові індикатори конструктивності в текстах і окреслює комунікаційний потенціал журналістики рішень для українського інформаційного простору. Такого роду дослідження корисне для визначення критеріїв відбору матеріалів як «конструктивних» у дослідженнях контенту та для розробки методик їх просування, а також розглядає поняття соціальної відповідальності медіа, що пов'язана із конструктивною журналістикою з урахуванням інтересів суспільства при створенні матеріалів.

О. Іванова у статті «Конструктивність конструктивної журналістики в конфліктогенному соціальнокомунікаційному середовищі» ставить слушне питання про те, що чи варто уникати публічної артикуляції потенційно ризикованих тем, аби не підвищувати рівень конфліктогенності соціальнокомунікаційного середовища [2] і відразу ж заперечує такий сценарій роботи журналістів.

У статті «Концепція моделі Solutions Journalism: конотація, функції, особливості функціонування» Т. Слотюк узагальнено основне знання про конструктивну журналістику, пов'язане із функціонуванням цього виду журналістики в українських реаліях.

Постановка завдання. Основна мета публікації полягає у тому, щоб з'ясувати види та жанри, які застосовують журналісти у висвітленні конструктивних новин.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням здобутих наукових результатів.

К. Маєр у підручнику «Журналістика» визначає три підходи до розуміння реальності та дійсності, яку відтворюють медіа. Перший полягає у тому, що основне завдання медіа – подати максимально точну картину світу, бути дзеркалом дійсності, а саме тому виникає небезпека у тому, що медіа можуть викривляти дійсність і мають потенціал до маніпуляцій та шкоди суспільству [3, с. 190]. Другий ґрунтується на тому, що журналізм є активним елементом суспільного процесу, з якого вперше виникає уявлення про дійсність. У третьому йдеться про радикальний конструктивізм, який спонукає до критичного осмислення професійної рутини медіа. «Критики конструктивістської журналістики засуджують конструктивізм як суб'єктивізм, що заохочує до свавілля та фальсифікації» [3, с. 191].

Розглянувши кожен з цих підходів окремо, з'ясуємо, що медіа є тією відправною точкою, з якої відображається реальність. Це має своєрідну дихотомію сприйняття. Адже, ґрунтуючись ще на другому пункті, що з медіа виникає перше уявлення про світ чи певне явище, то можемо, справді, говорити про певну маніпуляцію. Редакційна політика може ґрунтуватися на відображенні дійсності і ця дійсність в умовах війни більше відображає негативні повідомлення та новини, позитивні ж залишаються поза увагою, бо «не на часі», «не до цього» і тп. Однак, якщо розглянути це у широкому контексті життя, то паралельно твориться і щось добре, про що варто розповісти, вказати на певні зрушення, позитивні зміни, дати надію. Але інша сторона сприйняття полягає у тому, щоб поза добрими новинами суспільство отримувало і адекватне відображення дійсності, а не заколисувалося у тому, як все добре. А отже йдеться про баланс, якого варто прагнути, шукаючи приклади конструктивних новин. Якщо мовити про конструктивну журналістику загалом, то варто нагадати, що жоден з її видів не відкидає того, щоб розповідати про проблеми, але основне – не акцентувати лише на них, а на можливих шляхах виходу із кризи. Радикальний конструктивізм, і позначає інші позиції, зокрема такі як «наївний реалізм» [3, с. 191] а це значить, не викривляти реальність, замовчуючи її.

Класична новина відповідає на 7 ключових питань, так зване 7W, то конструктивна журналістика прагне зрозуміти, а що далі? Завдання журналіста полягає у тому, щоб знайти конструктив, бути активним творцем дійсності, а не лише інтерпретатором. Відповідно до схеми «Моделі висвітлення подій», поданої К. Маєйром, бачимо, що конструктивна журналістика має рольовий образ для заохочення та мотивації; намір, який переслідує – рішення, надія щодо вирішення соціальних проблем; виклад фактів орієнтований на рішення; розслідування передбачає подачу погляду у майбутнє, подачу «цілісної картини» [3, с. 202].

Оскільки конструктивна журналістика має в собі ознаки адвокаційного журналізму, який фокусується на потерпілих, меншинах або «безсилий» більшості (діти, батьки-одинки, ветерани, безробітні, беззахченки, хворі), є голосом тих, кого не чують. «Конструктивна журналістика з її акцентом на позитивних змінах і пошуку рішень, і адвокаційна журналістика, орієнтована на підтримку прав людини та вразливих груп, створюють ефективну платформу для розв'язання актуальних соціальних проблем» [1, с. 45].

Власне, такий адвокаційний журналізм використовують журналісти «УП. Життя», генеруючи нові проекти про наших військових, ветеранів, соціально незахищених, внутрішньо переміщених осіб та ін. Тут спрацьовує механізм взаємодії, коли новини стають джерелом для тем і висвітлення позитивних змін, відновних наративів, журналістики рішень і перспективи. Це один аспект. Інший полягає у тому, що саме завдяки такому підходу питання: «Що далі?» не залишається відкритим. Методика підготовки матеріалів, оснований на підході конструктивної журналістики запропонованій К. Гілденстед, (данська журналістка, яка на академічному рівні запровадила конструктивну журналістику) ґрунтується на формулі 3D: Diagnose (діагностуй проблему) – Discover (знайди рішення, хто вже з цим впорався) – Distribute (поширюй цю практику); проте в оригінальних працях модель описується послідовністю діагностики проблеми, пошуку рішень та поширення ефективних практик, а не як буквальне позначення «3D».

Для аналізу жанрово-видової сегментації з використанням підходів конструктивної журналістики було проведено моніторинг одного новинного дня онлайн-видання «Українська правда». Датою моніторингу обрано 26 вересня 2025 року, оскільки вона є репрезентативною для аналізу інформаційного потоку онлайн-видання у звичайному робочому ритмі редакції. Цей день не позначений резонансними політичними чи соціальними подіями, що дозволяє простежити природний розподіл жанрів, тематик і тональності публікацій. Вибір зумовлений методологічними міркуваннями – він визначений як умовно нейтральний з точки зору подієвого навантаження, що дає змогу дослідити якісні та кількісні характеристики новинного контенту без впливу кризових або надзвичайних ситуацій. Такий підхід відповідає принципам контент-аналізу, який передбачає відбір часових відрізків, репрезентативних для типової журналістської практики, з метою виявлення закономірностей у використанні елементів конструктивної журналістики у щоденній діяльності українських медіа.

Згідно з даними контент-аналізу, з'ясувалося, що впродовж доби у розділі «Новини» було опубліковано 126 новин, серед них зі знаком «+» – 41; зі знаком «-» – 54; нейтральні («+/-») – 31. Варто зауважити, що до позитивних новин враховані такі повідомлення: смерть Тиграна Кеосаяна; про втрати російських солдат за добу; атака наших дронів на ворожі НПЗ; в росії зійшов з рейок

поїзд і сталася масштабна пожежа; в Естонії вважають, що через економічну ситуацію в росії; рф не може продовжувати війну. Зміщення фокусу з начебто негативного повідомлення (смерть, пожежа, втрати солдат, пожежі на НПЗ і залізниці, економічні труднощі) і перефокус на позитив – це суто українське сприйняття, яке з повідомлення «мінус» переходить у «плюс».

Щодо новинних повідомлень, що мають ознаки конструктивної журналістики, упродовж моніторингового періоду зафіксовано чотири матеріали, які можна кваліфікувати до цього типу. Один із них має заголовок: «Covid-19 активував мутацію, що зруйнувала печінку: у Львові врятували жінку з цирозом». Перша частина заголовка побудована на акценті негативного характеру, що притаманно традиційній новинній подачі, орієнтованій на драматизацію подій. Водночас друга частина демонструє конструктивний підхід, оскільки містить елемент вирішення проблеми – повідомлення про успішне втручання лікарів. Таким чином, негативна подія (серйозне захворювання) отримує розвиток у позитивному розвитку, адже історія набуває риси «рішення» та відновлення. Подібна структура новини відповідає ключовим принципам конструктивної журналістики, зокрема орієнтації на вихід із кризової ситуації та формування нарративу надії для аудиторії.

Новина «Хлопчик, якого у віці 7 місяців мати на кілька днів залишила в квартирі самого, заберуть у патронатну родину» має виразну соціально-проблемну тематику й водночас містить елементи конструктивної журналістики. У першій частині заголовка подано опис драматичної ситуації, що відображає глибоку соціальну проблему, йдеться про недбале ставлення батьків до дитини, яке призвело до небезпеки для її життя і здоров'я. Така подача відповідає класичним новинним стандартам інформування про суспільно значущі події, але разом із тим – потенційно містить негативний емоційний заряд.

Однак друга частина повідомлення трансформує його сприйняття, демонструючи вирішення: хлопчика буде передано до патронатної родини, де він отримає належний догляд і підтримку. Таким чином, журналістський текст демонструє приклад системної реакції держави на кризову ситуацію, показуючи функціонування механізму соціального захисту дітей. Саме ця частина надає матеріалу конструктивного виміру, перетворюючи його з повідомлення про трагедію на історію соціального реагування і турботи.

У межах типології конструктивної журналістики цей матеріал тяжіє до журналістики рішень

(solutions journalism), адже основний акцент зроблено на пошуку виходу із критичної ситуації та демонстрації інституційної підтримки. Такий підхід відповідає другому етапу моделі К. Гілденстед – Discover (знайди рішення), де увага журналіста зміщується з фіксації проблеми на висвітлення дій, які мінімізують її наслідки.

Крім того, матеріал виконує просвітницьку функцію, підвищуючи рівень обізнаності аудиторії щодо можливостей патронатного виховання в Україні. Він не лише повідомляє про окремих випадок, а й опосередковано формує у суспільстві уявлення про те, що діти, позбавлені належного батьківського піклування, можуть отримати альтернативну форму захисту через дієві соціальні інститути. Таким чином, новина виконує роль інформаційного посередника між проблемою і рішенням, сприяючи утвердженню довіри до соціальних служб.

Попри те, що новина починається з негативного контексту, її завершення має позитивну спрямованість і виконує функцію емоційного балансу. Завдяки такому структурному переходу від драматизму до дії матеріал набуває ознак конструктивного нарративу, у якому головним є не сам факт порушення, а механізм його подолання. Це демонструє, як навіть у традиційних новинних форматах може реалізовуватися принципова установка конструктивної журналістики – показувати не лише, що сталося, а й що відбувається далі.

Новина «Незвична місія: «Хартія» наземним дроном евакуювала з передової kota» вирізняється прикладом реалізації принципів конструктивної журналістики у воєнному дискурсі. Попри належність до тематики війни – однієї з найбільш травматичних у сучасному українському медіапросторі, – новина має позитивний емоційний вектор і містить елементи людяності, емпатії та технологічного інноваційного підходу. До того ж, це мотивує суспільство звертати увагу на збори коштів для закупівлі таких наземних дронів.

У першій частині повідомлення подано короткий опис події, що сама по собі є незвичною для військових новин: безпілотний наземний дрон, розроблений підрозділом «Хартія», був використаний не для бойових завдань, а для евакуації kota з лінії фронту. Така історія не лише створює емоційно залучальний контекст, але й показує альтернативне застосування військових технологій у гуманітарних цілях, що наближує її до парадигми конструктивного репортажу. Ця новина була опублікована у низці медіа («Віледж», «Громадське», «Букви», «Люк», «Букви», «Зміна», «24 канал»,

«Гвара.медіа», «Реальна газета», «Kyiv.Post», «Накипіло», «BigKyiv», «Главком», «Публіка», «Мілітарний», «Що там», «Цензор.нет» та ін.), що свідчить про затребуваність конструктивної інформації серед аудиторії різних медіа.

Зміст матеріалу демонструє ключові ознаки «журналістики рішень» (solutions journalism): по-перше, він фокусується на дії (використання технологічного рішення для порятунку живої істоти); по-друге, показує цінність людяності в екстремальних умовах; по-третє, ілюструє інноваційність українських військових та волонтерів, які шукають нестандартні способи дбати навіть про тварин під час війни. Таким чином, новина трансформує типовий військовий сюжет із трагічного або героїко-драматичного у оповідь про емпатію, моральну стійкість і технологічний прогрес.

Матеріал відображає переосмислення воєнної журналістики у дусі конструктивності: він не зосереджується на руйнуваннях чи втраті, а підкреслює цінність життя, турботи і співчуття як складових стійкості суспільства. Такий тип повідомлення виконує ресоціалізуючу функцію, оскільки допомагає аудиторії емоційно відновлюватися, відчувати віру у людяність навіть у найважчі періоди.

В аспекті композиційної побудови цей текст відповідає моделі К. Гілденстед «від проблеми до можливості», де негативна або кризова подія (війна) стає тлом для висвітлення позитивної ініціативи, що пропонує вихід або спосіб співіснування з викликом. У цьому випадку журналіст підкреслює, що технології, розроблені для фронту, можуть бути використані з гуманістичною метою, – а отже, війна стає не лише джерелом руйнування, а й каталізатором моральних і технічних рішень.

Таким чином, новина про евакуацію kota наземним дроном є показовим прикладом позитивного переосмислення воєнного нарративу у сучасних українських медіа. Вона поєднує технологічну складову, емоційно-моральний підтекст і соціальну значущість, демонструючи, як журналістика може віднаходити людяність навіть у інформаційному полі війни. Саме такі матеріали виконують важливу психотерапевтичну функцію для суспільства, зменшуючи рівень емоційного виснаження від суцільного потоку негативних повідомлень. Також цей матеріал можна розцінювати як іміджеву складову «Хартії», яка впливає на рекрутинг до їхніх навчальних центрів та поповнення лав призовників.

Четвертий матеріал «На Тернопільщині розпочав роботу релокований з Сумщини завод» має соціально-економічну складову, що відповідає ключовим засадам журналістики рішень (solutions journalism) і конструктивного підходу до подання інформації у період воєнних викликів.

Основна змістова лінія новини полягає у висвітленні процесу економічної адаптації українського бізнесу в умовах війни, коли підприємства вимушені змінювати географію своєї діяльності задля збереження виробництва та робочих місць. Повідомлення акцентує не лише факт переміщення заводу з Сумської області до Тернопільської, але й демонструє успішний результат цього процесу – відновлення виробництва, працевлаштування працівників та внесок у регіональний розвиток.

На відміну від традиційного «кризового» формату економічних новин, які зосереджуються на проблемах втрат, руйнувань чи занепаду промисловості, цей матеріал ілюструє модель адаптації, відновлення та життєстійкості бізнесу. Завдяки позитивній тональності та фокусу на рішенні, а не на проблемі, новина виконує мотиваційну та прикладну функцію: вона показує можливість економічного відродження навіть у надзвичайних умовах.

У контексті теорії конструктивної журналістики, фіксується не лише факт наявності труднощів (вимушена релокація через небезпеку на Сумщині), а й подано конкретну відповідь бізнесу на виклик – відновлення виробництва в безпечнішому регіоні. Таким чином, зміщується центр уваги з деструкції на конструктивну дію, а повідомлення стає носієм нарративу відновлення, інноваційності та соціальної відповідальності.

З точки зору соціальних функцій медіа, матеріал сприяє формуванню довіри до економічних інституцій та зміцненню громадянської віри у спроможність країни підтримувати економічну стабільність навіть у часи війни. Це також слугує комунікаційним містком між бізнесом, громадою та владою, демонструючи приклад успішної взаємодії різних секторів суспільства задля спільної мети – збереження робочих місць і розвитку регіону.

Окрім того, новина має просвітницьку функцію, адже популяризує практику релокації підприємств як одну з реальних стратегій виживання економіки у кризових умовах. Вона не лише інформує, а й формує уявлення про те, що навіть у стані війни можливий розвиток, що позитивно впливає на суспільний моральний клімат та сприйняття майбутнього.

Таким чином, це повідомлення є репрезентативним прикладом економічного аспекту кон-

структивної журналістики, де криза стає точкою відліку для розвитку, а головним об'єктом уваги є не проблема, а здійснене рішення, що має системний суспільний ефект. Таке повідомлення сприяє нормалізації сприйняття воєнної реальності, показуючи, що у межах викликів можливе відновлення і прогрес.

Висновки. Конструктивна журналістика має в своїй основі людиноцентричну, соціальну складову, а у час війни допомагає віднаходити життєві сили, орієнтири. Новинні повідомлення зачасти мають негативний характер без акценту на конструктив та рішення. Аналіз новинних повідомлень за 26 вересня на сайті «Української правди» демонструє, що кількісно новини з негативними заголовками переважають. Однак, виникає й своєрідна кореляція сприйняття певних новин, які вважаємо позитивними попри негативні повідомлення. Проблемно-тематичний аналіз виявив, що попри повідомлення про військову й політичну теми, у стрічці з'являються елементи конструктивної журналістики – матеріали з позитивною розв'язкою, прикладами рішень або людських історій («врятували жінку з цирозом», «дрон евакуював kota», «дитину влаштували в патронатну сім'ю», «релокований завод»). Це свідчить про поступове інтегрування конструктивного підходу в структуру щоденного новинного контенту.

Аналіз змісту новин, опублікованих на сторінках «Української правди» 26 вересня 2025 року,

дає підстави виокремити кілька типів матеріалів, що містять елементи конструктивного підходу. Передусім це повідомлення позитивного або збалансованого тону, які поєднують проблемну складову з демонстрацією можливого рішення чи позитивного результату дій. До таких належать матеріали про успішне лікування («Covid-19 активував мутацію, що зруйнувала печінку: у Львові врятували жінку з цирозом»), реалізацію соціальних ініціатив («Хлопчик, якого у віці 7 місяців мати на кілька днів залишила в квартирі самого, заберуть у патронатну родину»), історії з гуманістичним підтекстом («Незвична місія: "Хартія" наземним дроном евакуювала з передової kota») та економічні приклади відновлення («На Тернопільщині розпочав роботу релокований з Сумщини завод»).

За тематичним спрямуванням конструктивні повідомлення охоплюють три основні напрями: соціальний (приклади взаємодопомоги, підтримки та захисту прав), гуманітарний (рятувальні та волонтерські ініціативи, історії людяності в умовах війни) та економічний (приклади відбудови, локальних виробничих ініціатив, створення робочих місць). Суспільний фокус таких матеріалів полягає у зміщенні акценту з проблеми на процес її подолання, що відповідає засадам конструктивної журналістики та журналістики рішень, зокрема моделі 3D-підходу (Diagnose – Discover – Distribute), розробленої К. Гілденстед.

Список літератури:

1. Житнікова А. Правозахисні питання у фокусі конструктивної журналістики. *Діалог: Медіастудії*. Вип. 30, 2024. с. 45–54.
2. Іванова О. Конструктивність конструктивної журналістики в конфліктогенному соціальнокомунікаційному середовищі. *Діалог: Медіастудії*. Вип. 28, 2022. с. 81–97.
3. Маєр К. Журналістика: підручник / Маєр К.; пер. з нім. В. Климченка, В. Олійника / за заг. ред. В. Іванова. К.: Академія української преси, Центр вільної преси, 2022. 300 с.

Burdeha T. V. FEATURES OF CONSTRUCTIVE JOURNALISM IN NEWS

The daily flow of information, especially during russia's full-scale invasion of Ukraine, is oversaturated with negative news and reports. An overview and analysis of a single day's news feed demonstrates the relevance of this issue. The article explores the features of constructive journalism as reflected in its types and genres. It examines the main approaches and techniques used to create media content in various genres, which together form a new informational reality: identifying social problems, highlighting possible solutions, and sharing stories of success.

The study discusses how constructive journalism expands beyond its commonly recognized subtypes—such as solutions journalism, future-oriented journalism, perspective-driven reporting, and restorative narratives—through the integration of additional approaches increasingly adopted by contemporary media professionals. These include advocacy journalism, peace journalism (conflict-sensitive reporting), and positive journalism. The article also analyzes the genres through which constructive principles are implemented, particularly storytelling, photo essays, interviews, and analytical articles.

A significant focus is placed on the variability of what may be considered a “daily norm” of constructive content, which depends heavily on the form, platform, and audience environment in which media messages are

consumed. The research methodology combines historical analysis, synthesis, generalization, comparative-descriptive methods, and systematization. The historiography of the field forms the basis for the practical component of the study, which includes an examination of one day's news coverage published on Ukrainska Pravda (26 September 2025).

The findings contribute to a deeper understanding of the role and significance of constructive journalism in modern media ecosystems, clarifying its typology, genre characteristics, and potential for shaping healthier information environments during periods of social and political turbulence. The article is intended as a valuable resource for scholars interested in constructive communication practices as well as for media professionals seeking to apply constructive principles in journalistic work.

Key words: *constructive journalism, journalism types, genres, news feed, media.*

Дата надходження статті: 24.11.2025

Дата прийняття статті: 22.12.2025

Опубліковано: 30.12.2025